

Publicerad 2011-07-18 11:57 av Ingmar Hård

till "*Stardust*" av Carmichael och Parish

stjärnestoft

Det regnar från en himmel av ett stoft

kommet från en stjärnas strålande.

Vi förnimmer ljus men kan inte se

stoftet, som strilar ner från Rymdens värld.

Och ändå vet vi faktiskt alla väl:

stoftet gav oss Jorden som hon är.

Både du och jag har Rymden till mor,

kära syster, kära min bror.

chorus:

Det var en novasmäll, som skänkte grundämnena.

Allting kom därav. I ödmjukhet känner jag släktskap

med fjärlar och med en val – med de största träd

och med allra minsta kryp.

Helt förunderligt är att höra deras viskningar

från ett himmelskt gnistrande.

chorus, repr.

Ja, kära människor som lever nu!

Skåda himmelen! Se stjärnefall! Ta varann i hand!

Vi måste spegla ödet där. Leva kärleken.

Aldrig överge vår tro

att Paradiset kan – vara själva livet på vår Jord.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten